

Porozumění (chápání) předpojmové

Lidé byli schopni „rozumět“ různým situacím a svému postavení (své účasti) v nich a na nich daleko dříve, než došlo k vynálezu „pojmu“; proto má smysl hovořit o „předpojmovém porozumění“. My však dnes už nejsme s to chápat situaci a svou účast v nich ryze předponově; z předpojmového myšlení jsou nám dostupné jen zbytky, relikty, které jsou zapleteny nebo zamíseny do nového, pojmového myšlení. To má obrovský význam pro reinterpretaci nejen starých mýtů, ale také pro lepší pochopení předpojmové kritiky různých mýtů, jak ji můžeme rozpoznávat např. již ve starém Izraeli. A má to obrovský význam také pro lepší porozumění toho, co se vlastně stalo, když se v helenistické době v křesťanství setkaly a střetly dvě tak odlišné tradice, jako byla v té době již upadající řecká a jakoby nový dech chytající hebrejská. V obou případech šlo o setkání a střetnutí v prostředí plném reliktních a často přežitků nejrozmanitějších mýtů (a začínajících mytologií). Proto je také na výsost důležité se v té době náležitě vyznat a neplést vše dohromady a tím do takřka nečitelné směsice.

(Písek, 130326-1.)